

การวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ*

The Measurement of Knowledge of Sufficiency Economy Philosophy For Business Management of Faculty of Management Science

ชวลิต ศุภศักดิ์ธำรง (Chavalit Supasaktumrong)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 186 คน ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบวัดความรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เครเมอร์สวี (Cramer's V) ตามวิธี Crosstab

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.0 และเป็นเพศชายร้อยละ 29.0 มีอายุเฉลี่ย 17-20 ปี ร้อยละ 54.9 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป กำลังเรียนชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 37.6 และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ร้อยละ 22.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าร้อยละ 73.66 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง (9-16 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุดคือข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินทางสายกลาง มีผู้ตอบถูกร้อยละ 97.31 ส่วนข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดคือข้อองค์ประกอบเรื่อง เงื่อนไข ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการมีความรู้ (ความรอบรู้ ความระลึกถึงและความรู้ชัด) มีคุณธรรม (ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน รอบคอบ) มีผู้ตอบถูกเพียงร้อยละ 10.75 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ประโยชน์ที่ได้พบว่าแต่ละสาขาวิชาควรส่งเสริมความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

คำสำคัญ: ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้

* วัตถุประสงค์ของการเขียนบทความวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อีเมล: alit2001@hotmail.com

Lecturer., Faculty of Management Science, Thepsatri Rajabhat University.

Abstract

The purposes of this research to study the measurement knowledge of Sufficiency Economy Philosophy for business management and to study the relationship between majors and the knowledge level of Sufficiency Economy Philosophy for business management.

The sample were 186 bachelor degree of Faculty of Management Science students, selected the sample by simple random sampling. The tools used knowledge measurement. The statistics used frequency, percentage, and Cremer's V coefficient analysis by Crosstab method.

The results showed that most of the samples were 71.0 percent female and 29.0 percent male, with average 54.9 percent age of 17-20 years, most of them had an average grade of 2.50 and above, 37.6 percent in the third year, 22.0 percent the accounting major students.

Most of the samples had Sufficiency Economy Philosophy for Business Management of Management knowledge, when considering the overall, 73.66 percent of the sample had knowledge, understanding Sufficiency Economy Philosophy at a moderate level (9-16 points out of 24 points). When considering each items found that the most correct answers was the Sufficiency Economy Philosophy is a way to the middle develop and administration the country, was 97.31 percent of respondents. The least correct answers was the “conditions” of the Sufficiency Economy Philosophy are knowledge (knowledge, remember, and enlightened), virtue (honesty, diligence, patient, carefully), was 10.75 percent of respondents. When studying the relationship between the majors and the level of knowledge of Sufficiency Economy Philosophy for business management of the Faculty of Management Science students found to be related at the .05 level of significance. The Benefit found that each the majors should promote knowledge of the Sufficiency Economy Philosophy in order to allow the students to apply knowledge to their own development and profession

Key word: Sufficiency Economy Philosophy, Knowledge

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

จากภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำอีกทั้งการถดถอยทางด้านเศรษฐกิจ วิกฤตในเรื่องทรัพยากร ธรรมชาติ และภัยทางธรรมชาติ ด้วยเหตุของการบริโภคเกินความจำเป็นและการจัดสรรอย่างไม่พอเหมาะ (สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย, 2552: 9) โดยเฉพาะช่วงหลายทศวรรษก่อนหน้า ปี พ.ศ. 2540 นั้น เศรษฐกิจไทยมีความเจริญรุ่งเรือง จนได้รับการยกย่องเป็น "ตัวอย่างของความสำเร็จ" แต่ทว่า "ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้นเปราะบาง" เพราะตั้งอยู่บนยอดของ "บันไดเมฆ" เพียงไม่กี่เดือนที่เราถูกโจมตีจากนักเก็งกำไร เงินบาทอ่อนค่าจนต้องปล่อยให้ค่าเงินบาทลอยตัว มีผลให้ไทยก้าวสู่วิกฤตทางการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย ธนาคารและสถาบันการเงินหลายสิบแห่งถูกปิด บริษัทหลายร้อยแห่งเผชิญกับภาวะล้มละลาย ประชาชนและชุมชนต่าง ๆ ได้รับความเดือดร้อนทั่วหน้า โดยเฉพาะในยุคนั้นเราแทบไม่มีกลไกทางสังคมที่ช่วยปกป้องหรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ภายหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อมอบแนวทางแก้ปัญหาให้กับประเทศ (ประสาร ไตรรัตน์วรกุล, 2559)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อัญเชิญมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจและนำไปประกอบการดำเนินชีวิต และปรากฏอย่างชัดเจน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2557: 214-216) จนถึงปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยังคงยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดี มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, ม.ป.ป.: 4)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 9) ทรงพระราชทานให้คนไทยรับรู้นานกว่า 40 ปี เพื่อเป็นหลักคิด ชี้แนะแนวทางการปฏิบัติแก่พสกนิกรชาวไทยทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับภาครัฐ ให้เข้าถึงพื้นฐานของการดำรงชีวิต การพัฒนาและการบริหารประเทศบนทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ทันก้าวทันต่อโลกยุคไร้พรมแดน (สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย, 2552: 2; วิพร เกตุแก้ว, 2558: 134)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ตนเองด้วยการดำเนินชีวิตอย่างสมดุลและอย่างมีสติในโลกที่นับวันจะมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้ผลิตหรือผู้บริโภคเริ่มต้นผลิตหรือบริโภคภายใต้ขอบเขต ข้อจำกัดของรายได้หรือทรัพยากรไปก่อน มิใช่เพียงการประหยัด อาจมีการฟุ่มเฟือยได้เป็นบางครั้งตามอัตภาพ เมื่อเข้มแข็งแล้วจึงขยายอย่างมีขั้นตอนและรอบคอบ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ (สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย, 2552: 2)

สำหรับการประยุกต์ใช้ที่เห็นเป็นรูปธรรมง่าย ๆ ได้ ภาคธุรกิจเป็นปัจจัยที่จะกำหนด ค่าเงิน ค่าจ้าง การเจริญเติบโตของระบบ บุคคลหลายคนคิดว่าเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องของชุมชนและชนบทเท่านั้น แต่ความจริงแล้วเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้กับภาคธุรกิจเช่นเดียวกัน หัวใจคือการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจที่พอประมาณ มีเหตุผล และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเอง บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม ความสอดคล้องของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริหารทรัพยากรมนุษย์นั้นมีหลายด้าน เช่น ด้านความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป คือ การใช้พนักงานน้อยเท่าที่จำเป็น จัดคนเข้าทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน การบริหารค่าจ้างและผลตอบแทนโดยยึดหลักความเป็นธรรมภายในเหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบและสอดคล้องกับความสามารถของพนักงานเป็นรายบุคคล รวมทั้งสามารถแข่งขันในระดับผู้นำของบริษัทภายนอกที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ ด้านความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ โดยจัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับประโยชน์ และความจำเป็นของพนักงานส่วนใหญ่ โดยคำนึงถึงความสามารถขององค์กรและทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และดูแลปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ และความจำเป็นของธุรกิจ (ปริญญ์ พิบูลสุวรร, 2549).

จากปัญหาและความสำคัญ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาเพิ่มเติมตามแนวคำถามที่สร้างและพัฒนา (Interview Guide) ขึ้นมา (Patton, 2002) เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการทำความรู้จักกับผู้เรียน และค้นหาสภาพปัญหาความไม่รู้ของแนวคิด หลักการและทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ ได้ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาที่เป็นตัวแทนสาขาวิชาทั้งหมด 9 สาขาวิชาที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาเป็นตัวแทนในการสัมภาษณ์สาขาวิชาละ 1 คน รวมทั้งหมด 9 คน พบว่าส่วนใหญ่ อธิบายแนวคิด หลักการและทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงได้ในระดับกว้างๆ ยังไม่ครอบคลุมและรายละเอียดของแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ชัดเจนและถูกต้องมากนัก ตลอดจนไม่ทราบว่าให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในภาคธุรกิจได้อย่างไรบ้าง อีกทั้งการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นแนวคิด หลักการและทฤษฎีตะวันตก ไม่ค่อยได้สอนหรือเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดตะวันออกมากนัก โดยเฉพาะแนวคิด หลักการและทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีความสำคัญต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่งทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศและนานาชาติ นอกจากนี้การจัดการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้คุณธรรม เพราะกระบวนการเรียนรู้และการอบรมกล่อมเกลางานทางสังคมอย่างต่อเนื่อง จะช่วยปลูกฝังให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเข้าถึงแบบแผนการดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อันจะช่วยให้เกิดความยั่งยืน มั่นคงและสมดุลในระยะยาว (วิภาพรรณ พินลา, 2559: 1141)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มุ่งเน้นปรัชญาผลิตบัณฑิตให้มีภูมิรู้ เคียงคู่คุณธรรม ก้าวทันวิทยาการ สร้างสรรค์สังคม รวมทั้งให้นักศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงเพื่อเป็นคนต้นแบบในสังคม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดความรู้แนวคิด หลักการ ทฤษฎี 3 หัว 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย 3 หัวของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว สำหรับส่วนของเงื่อนไข คือ การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน ประกอบไปด้วย เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2549, หน้า 112) นอกจากนี้ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการและนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเมื่อนักศึกษาจบไปเป็นบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

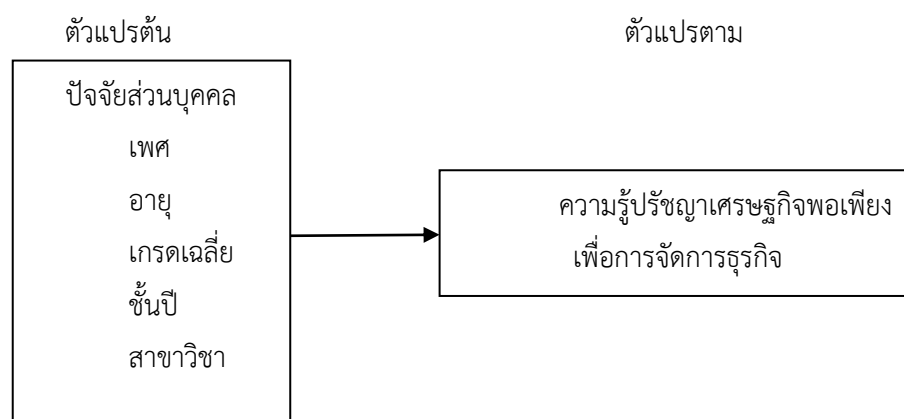
วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยใช้วิธีการใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

1. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ชั้นปี สาขาวิชา
 - 1.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัยนี้เท่ากับ 340 คน แล้วทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 184 คน ผู้วิจัยแจกแบบวัดความรู้ จำนวน 190 ชุด แล้วได้แบบสอบถามกลับคืนมา 186 ชุด ซึ่งไม่ต่ำกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยเสนอกรอบแนวคิดการวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจจากหนังสือ ตำรา เอกสารต่าง ๆ และบทความวิจัย บทความวิชาการและงานวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับความหมาย หลักการและเหตุผล ทฤษฎี 3 ท่วง 2 เงื่อนไขและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจไปใช้

2. อายุ หมายถึง อายุปัจจุบันของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

3. ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีปัจจุบันที่นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

4. เกรดเฉลี่ย หมายถึง ระดับผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่เข้าศึกษาจนถึงปัจจุบันของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

5. เพศ หมายถึง นักศึกษาชายและหญิง คณะวิทยาการจัดการ

6. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการศึกษาอยู่

7. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ หมายถึง การดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานโดยยึดหลักทางสายกลาง ความเป็นอยู่อย่างพอเพียงตามฐานะและอัตภาพของตนเอง โดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีการแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรักความสามัคคีกันในสังคม ใช้ความรู้อย่างถูกหลักวิชาการด้วยความรอบคอบและความระมัดระวัง มีการวางแผนและการดำเนินงานเป็นขั้นตอนอย่างรอบคอบและระมัดระวัง ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม รวมทั้งการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจ

6. สมมติฐานการวิจัย

สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดความรู้ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เกี่ยวกับความรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบวัดความรู้ ได้แก่ เพศ ชั้นปีอายุ สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ โดยคำถามแบ่งเป็นตัวเลือก จำนวน 9 ข้อและคำถามมีคำตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ จำนวน 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เลือกใช้เกณฑ์การวัดคือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยให้คะแนนเต็ม 24 คะแนน แล้วแบ่งเป็นช่วงคะแนน 8 คะแนนเท่าๆ กัน จากนั้นแบ่งเกณฑ์ความรู้ออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1-8	ความรู้น้อย
คะแนนเฉลี่ย	9-16	ความรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	17-24	ความรู้มาก

8. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความรู้ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สร้างข้อคำถามจากการศึกษาจากเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการวัดความรู้ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและหรือพัฒนาแบบวัดความรู้

2. สร้างแบบวัดความรู้ โดยที่แบบวัดความรู้ที่นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน และนำมาทดสอบความตรง มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Item Objective Congruence Index: IOC) ของแบบวัดความรู้ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 นอกจากนี้ผู้วิจัยพิจารณาค่าอำนาจในการจำแนก (R) เท่ากับ 0.30-0.85 และค่าความยากง่าย (P) เท่ากับ 0.35-0.80 ตามลำดับ

3. นำแบบวัดความรู้ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับที่ปรึกษาวิจัยชั้นเรียนที่ผู้วิจัยแต่งตั้งขึ้น

4. นำแบบวัดความรู้ไปทดลองกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองนี้มาหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่นโดยการวัดความคงที่ภายในของแบบวัดความรู้ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ .90

5. นำแบบวัดความรู้ที่สมบูรณ์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้ แจกให้กับนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการและนำแบบวัดความรู้ที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

10. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และเพื่อให้ทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรศึกษา และสรุปลักษณะตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทั้งนี้นำมาหาค่าความถี่ ร้อยละ และการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ไครเมอร์สวี่ (Cramer's V) ตามวิธี Crosstab

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความรู้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 186 คน แล้วนำคำตอบที่ได้มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n=186)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	54	29.0
หญิง	132	71.0
อายุ		
17-20 ปี	102	54.9
20 ปีขึ้นไป	84	45.1
เกรดเฉลี่ย		
1.50-2.50	76	45.5
2.50 ขึ้นไป	110	55.5
ชั้นปี		
1	60	32.3
2	55	29.6
3	70	37.6
4	1	.5

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n=186)	ร้อยละ
สาขาวิชา		
การจัดการทั่วไป	37	19.9
การบริหารทรัพยากรมนุษย์การตลาด	14	7.5
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	20	10.8
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	5	2.7
การบัญชี	40	21.5
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ฯ	41	22.0
การจัดการการคลัง	9	4.8
นิติศาสตร์	6	3.2
	14	7.5

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 และเป็นเพศชายจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ส่วนใหญ่มีอายุ 17-20 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 และมีอายุ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไปจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และมีเกรดเฉลี่ย 1.50-2.50 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่เรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาเรียน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และชั้นปีที่ 2 และปีที่ 4 จำนวน 55 คนและ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และ .5 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 สาขาวิชานิติศาสตร์และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฯ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 สาขาวิชาการจัดการการคลัง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ

ระดับความรู้	จำนวน (คน) (n=186)	ร้อยละ
ต่ำ (1-8 คะแนน)	6	3.23
ปานกลาง (9-16 คะแนน)	137	73.66
สูง (17-24 คะแนน)	43	23.11

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ เมื่อพิจารณาภาพรวมจากคะแนนเต็ม 24 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 73.66 มีความรู้ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.11 มีความรู้ในระดับสูง และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.23 มีความรู้ในระดับต่ำ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความรู้	จำนวน (n=186)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1.พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517	80 (43.01%)	106 (56.99%)
2.เศรษฐกิจพอเพียงเน้นการพอมีพอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ก่อน แล้วค่อยสร้างความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นต่อไป	120 (64.52%)	66 (35.48%)
3. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ	116 (62.37%)	70 (37.63%)
4. องค์ประกอบเรื่อง เงื่อนไข ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือการมีความรู้ (ความรู้รอบรู้ ความระลึกรู้และความรู้ชัด) มีคุณธรรม(ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน รอบคอบ)	20 (10.75%)	166 (89.25%)
5. องค์ประกอบเรื่อง สามห่วง ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกัน	71 (40.32%)	115 (61.83%)
6. ความพอประมาณ หมายถึงความเหมาะสมของการดำเนินงาน ทั้งแง่ของขนาดและจังหวะเวลา	75 (43.01%)	111 (59.68%)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เป็นฉบับแรกที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ	70 (37.63%)	116 (62.37%)

ตารางที่ 3 ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ความรู้	จำนวน (n=186)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
8. ความมีเหตุผล หมายถึง การพิจารณาดำเนินงานใด ๆ ด้วยความรอบคอบ ไม่ย่อท้อ ไร้อคติ คำนึงเหตุและปัจจัยแวดล้อมทั้งหมด	144 (77.42%)	42 (22.58%)
9. การจัดองค์ประกอบของการดำเนินงานให้มีสภาพพร้อมรองรับต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี คือ องค์ประกอบด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง	71 (40.32%)	115 (61.83%)
10. *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดที่มักจะเน้นไปในด้านการเกษตรเท่านั้น	55 (29.57%)	131 (70.43%)
11. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง	181 (97.31%)	5 (2.69%)
12. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นการนำแนวทางการปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ มาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศและธุรกิจ	178 (95.70%)	8 (4.30%)
13.* “การพัฒนาองค์การยั่งยืน” <u>ไม่</u> เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง	142 (76.34%)	44 (23.66%)
14. *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนการปิดประเทศ มุ่งพัฒนาแค่ภายในประเทศเท่านั้น อยู่แบบพึ่งตนเองในระดับครอบครัว หมู่บ้านและชุมชน	131 (70.43%)	55 (29.57%)
15. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การนำความรู้มาใช้ในการวางแผนและปฏิบัติได้อย่างพอเหมาะ พอประมาณบนทางสายกลาง	175 (94.09%)	11 (5.91%)
16. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ	178 (95.70%)	8 (4.30%)
17. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ เศรษฐกิจแบบมัชฌิมาปฏิปทาในพระพุทธศาสนา เพราะเชื่อมโยงทุกเรื่องเข้าด้วยกันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	109 (58.60%)	77 (41.40%)

ตารางที่ 3 ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ความรู้	จำนวน (n=186)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
18. *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใช้ไม่ได้ในการพัฒนาธุรกิจ	157 (84.41%)	29 (15.59%)
19. *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปฏิเสธการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจ	155 (83.33%)	31 (16.67%)
20. ผู้บริหารควรสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงกันและร่วมมือกันกับทุกภาคส่วนในการพัฒนาธุรกิจเป็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจ	140 (75.27%)	46 (24.73%)
21. *บุคลากรของหน่วยงานดำรงชีวิตตามฐานะ ประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ หรือไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป อันเป็นการลดรายจ่ายของธุรกิจ <u>ไม่ใช่</u> การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	132 (43.01%)	54 (43.01%)
22. *บุคลากรของหน่วยงานคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยเน้นผลงานมากกว่าเน้นความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน เป็นการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	105 (70.97%)	81 (29.03%)
23. *การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาธุรกิจสามารถทำให้บุคลากรที่มีฐานะยากจน ร่ำรวยได้อย่างยั่งยืนไม่มีที่สิ้นสุด	87 (46.77%)	99 (53.33%)
24. *หน่วยงานมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือในการดำเนินงานทุกขั้นตอน เป็นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเองบุคลากรแต่ละคน	161 (86.56%)	25 (13.44%)

หมายเหตุ * เป็นคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุดคือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 97.31 สำหรับข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดคือข้อองค์ประกอบเรื่อง **เงื่อนไข** ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการมีความรู้ (ความรอบรู้ ความระลึกรู้และความรู้ชัด) มีคุณธรรม (ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน รอบคอบ) มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกเพียงจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ

ระดับความรู้		สาขาวิชา									
		GM	HR	MK	EC	BC	AC	TO	FM	CM	รวม
ต่ำ (1-8)	Count	3	0	0	0	0	1	0	0	1	5
	%of Total	1.6%	0.0%	0.0%	0.0%	0.0%	0.5%	0.0%	0.0%	0.5%	2.7%
ปาน กลาง (9-16)	Count	24	5	14	1	24	21	1	2	9	101
	%of Total	12.9%	2.7%	7.5%	0.5%	12.9%	11.3%	0.5%	1.1%	4.8%	54.3%
สูง (17- 24)	Count	10	9	6	4	16	19	8	4	4	80
	%of Total	5.4%	4.8%	3.2%	2.2%	8.6%	10.2%	4.3%	2.2%	2.2%	43.0%
รวม	Count	37	14	20	5	40	41	9	6	14	186
	%of Total	19.9%	7.5%	10.8%	2.7%	21.5%	22.0%	4.8%	3.2%	7.5%	100.0%
Cramer's V = 0.036*											
*p<.05											

หมายเหตุ: GM คือ สาขาวิชาการจัดการ HR คือ สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ MK คือ สาขาวิชาการตลาด EC คือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ BC คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ AC คือสาขาวิชาการบัญชี TO คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม FM คือ สาขาวิชาการจัดการการคลัง และ CM คือสาขาวิชานิติศาสตร์

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ พบว่า ค่า Cramer's V = 0.036 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันสรุปได้ว่า สาขาวิชาและระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ มีความสัมพันธ์กัน

สรุปผลการศึกษา

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.0 และเป็นเพศชายร้อยละ 45.1 มีอายุเฉลี่ย 17-20 ปี ร้อยละ 54.9 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 2.5 ขึ้นไป ร้อยละ 55.6 กำลังเรียนชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 37.6 และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ร้อยละ 22.0

2. ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่าร้อยละ 73.66 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.11 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ระดับสูงและร้อยละ 3.23 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุดคือข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินทางสายกลาง มีผู้ตอบถูกร้อยละ 97.31 ส่วนข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดคือข้อองค์ประกอบเรื่อง “เงื่อนไข” ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการมีความรู้ (ความรอบรู้ ความระลึกรู้และความรู้ชัด) มีคุณธรรม (ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน รอบคอบ) มีผู้ตอบถูกเพียงร้อยละ 10.75

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจ

ผลการศึกษา พบว่าค่า Cramer's $V = 0.036$ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน สรุปได้ว่า สาขาวิชาและระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจมีความสัมพันธ์กันเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเสนอการอภิปรายผลการศึกษารื่อง “ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ” ตามวัตถุประสงค์การวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาการวัดความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

ผลการศึกษา พบว่านักศึกษา คณะวิทยาการจัดการมีความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของเอียรธิดา เหมพิพัฒน์ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทั้ง 6 ด้าน พบว่าในระดับความเห็นค่อนข้างสูง คือการนำไปประยุกต์ใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ในระดับความคิดเห็นปานกลาง คือด้านการนำมาใช้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ด้านอธิบายปรากฏการณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ด้านการขยายองค์ความรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ คณะที่ศึกษาและสาขาที่จบปริญญาตรี ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการศึกษา อาชีพและการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรี หล้าแหล่ง. (2012: 599) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกกาแฟจังหวัดชุมพร จำกัด พบว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเงื่อนไขของความรู้ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้เพิ่มเติมด้วยการไปอบรมและเพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้และยังเปิดโอกาสให้หน่วยงานหรือบุคคลที่สนใจเข้ามาเยี่ยมชมและศึกษากระบวนการทำงานต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้อง

กับกันยัสนี ปัญญาอภิวังค์และนรินทร์ สังข์รักษา ศึกษาเรื่องทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาควรที่จะศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการทำความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย เพราะปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการดำเนินชีวิต อยู่บนทางสายกลาง ไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งเหมาะกับคนทุกระดับชั้น ไม่ใช่เพียงแค่เกษตรกรอย่างเดียวที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกัน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

ผลการศึกษาพบว่า สาขาวิชาและระดับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจมีความสัมพันธ์กัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ แต่ละสาขาควรให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดหลักการและทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักศึกษาให้มีความรู้และสามารถปฏิบัติได้ เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและพัฒนาการปฏิบัติงานต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพร วรจิตตานนท์ (2551: 32) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาสถาปัตยกรรม (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม (ต่อเนื่อง) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (หลักสูตร 4 ปี) และโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเรวณี ชัยเชาวรัตน์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ตามหลักการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมเน้นความเข้าใจวัฒนธรรมการบริโภคแบบพอเพียงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าหลังการเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์การประเมินคือ ร้อยละ 60 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. คณะวิทยาการจัดการควรจัดให้มีการอบรมความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจให้กับนักศึกษาทุกชั้นปี เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่เป็นหลักคิดและแนวทางปฏิบัติแก่ประชาชนชาวไทยให้เข้าถึงพื้นฐานการดำรงชีวิตบนทางสายกลางและความไม่ประมาท อีกทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ตนเองและสามารถนำไปขยายผลในการพัฒนาธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจเกิดความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ประเทศพัฒนาไปด้วยความมั่นคงและแข็งแรง

2. สาขาวิชาควรสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการจัดการธุรกิจในแต่ละรายวิชาตามความเหมาะสมกับรายวิชาและเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชา แนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่อไป เพราะว่าเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ได้กับศาสตร์ทุกสาขาวิชา เนื้อหาของเศรษฐกิจพอเพียงช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ ให้อยู่อย่างพออยู่พอกิน อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข รู้รักสามัคคี ใช้ทรัพยากรธุรกิจอย่างคุ้มค่า ดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม ดูแลธุรกิจเพื่อการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ ธุรกิจและสังคมต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน และดำรงความเป็นชาติไทยไว้ สอดคล้องกับแนวทางพอเพียงที่วางไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

1. ควรศึกษากับนักศึกษาคณะอื่นๆ เพื่อให้แต่ละคณะทราบและเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการธุรกิจ

3. ควรศึกษาเรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานตามสาขาวิชาชีพของนักศึกษาแต่ละสาขาต่อไป โดยเฉพาะเรื่องของแนวคิด 3 ห่วง 2 เงื่อนไข เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาตอบถูกในเรื่องนี้น้อย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กันยสินี ปัญญาอภิวังค์และนรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridien E-Journal, ปีที่ 5, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน): 147-148.
- เอียรธิดา เหมพิพัฒน์. (2546). **ความคิดเห็นของนักศึกษสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. (2559, มิถุนายน 24). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : การประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ (1). ประชาชาติธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 1, 2560, จาก http://m.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1466661084.
- พัชรี หล้าแหล่ง. (2012). แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกกาแฟจังหวัดชุมพร จำกัด. วารสารวิชาการ Veridien E-Journal, ปีที่ 5, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน): 599.
- เรวณี ชัยเชาวรัตน์. (2551). “ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันตามหลักการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม เน้นความเข้าใจวัฒนธรรมการบริโภคแบบพอเพียงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6” ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารเศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 42 ฉบับที่ 6 เดือนพฤศจิกายน- ธันวาคม 2548: 41-47.
- วิภาพรรณ พินลา. (2559). แนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ Veridien E-Journal, ปีที่ 9, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม): 1141.
- วิพร เกตุแก้ว. (2558). เทคโนโลยีการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2557). การบริหารจัดการตามแนวคิดตะวันออก. กรุงเทพฯ: ก้าวใหม่.
- วิไลพร วรจิตตานนท์. (2551). รายงานวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมกาปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย. (2552). การบริหารทรัพยากรบุคคลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2549). เศรษฐกิจพอเพียง ทางเลือก... ทางรอด.; ในเปี่ยมศักดิ์ คุณากร ประทีป. ผ่านาคศประเทศไทย 2552. กรุงเทพฯ: บริษัท ฐานการพิมพ์ จำกัด.

ภาษาต่างประเทศ

Patton, M.Q. (2002). **Qualitative research and Evaluation Methods. Chapter 7: Qualitative Interviewing.** Third Edition. Sage Publications, Inc.